

mening alt for langt i henseende til plat reduktionisme i forhold til ellers relevante problemstillinger.

Konklusion: Læs bogen for dens problematisering af de 'rationelle planlægnings- og styringsideer' og spring den deciderede nyliberalistiske eksercits over. Indholdsfortegnelsen er heldigvis så detaljeret at det stort set kan lade sig gøre.

Niels Chr. Sidenius

Per Egil Hegge, *USAs utenrikspolitikk. Makt og moral*, Oslo: Universitetsforlaget, 1984, 107 s., 84,00 Nkr.

Der er tale om en kort og populær oversigt over nogle af de vigtigste problemer i USAs udenrigspolitik i efterkrigstiden, med hovedvægten på de seneste år. Bogen behandler forholdet til Sovjetunionen, til Latinamerika, Kina, Vesteuropa og Mellemøsten. Endvidere er der et kapitel om den amerikanske atomstrategi og om forholdet til FN. Hvad man især savner er en diskussion af den udenrigsøkonomiske politik.

Det tema der anslås i undertitlen – forholdet mellem magt og moral, fastholdes kun i det første kapitel. De følgende kapitler diskuterer især de forskellige realpolitiske forudsætninger for den amerikanske politik, men inddrager dog også andre forhold af ideologisk og indrepolitisk karakter, der spiller ind på den amerikanske politikudformning. Med fremdragningen af de mere nøgterne interesser og begrundelser for den førte politik lykkes det at vise, at der er en slags mening i galskaben, også bag Reagans "megafondiplomati" – en betegnelse bogen citerer Lord Carrington for. Men der er ikke tale om nogen systematisk eller analytisk dybtgående behandling af emnet. Noget nyt byder bogen heller ikke på, hverken i form af nye informationer eller nye synsvinkler.

Bogens fortjeneste vil nok først og fremmest være, at den i forhold til en bredere offentlighed kan tjene som en letlæst introduktion til sider af amerikansk udenrigspolitik.

Morten Ougaard

Per Hull Kristensen, *Horisonernes krise*, Roskilde: Forlaget Samfundsøkonomi og planlægning, 1984, 99 s., 75,00 kr.

Bogen er et essay, hvor den aktuelle samfundsmæssige situation ses som en dybtgående krise. Per Hull Kristensen deler de samfundsmæssige processer (og teorierne herom) op på 8 niveauer: 1) Markedsprocesser, 2) akkumulationsprocessen, 3) den teknologiske rationaliserings proces, 4) teknologisk forandring, 5) videnskabelig udvikling, 6) institutionelle forandringer, 7) identitetssikrende fortolkningssystemer og 8) "kosmisk økologi".